

רע"פ 8581/14 - נתנאל פרץ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8581/14

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: נתנאל פרץ

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, מיום 12.5.2014, בע"פ 7784-03-14, שניתן על-ידי כב' השופטים ע' גרשון; כ' סעב; ת' שרון-נתנאל

בשם המבקש: עו"ד דוד קולקר

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטים ע' גרשון; כ' סעב; ו-ת' שרון נתנאל), בע"פ 7784-03-14, מיום 12.5.2014, בגדרו התקבל ערעורה של המשיבה על הכרעת דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (להלן: בית המשפט לתעבורה) (כב' השופטת כ' פאר גינת), בגמ"ר 3950-12-11, מיום 20.1.2014.

2. בד בבד עם הבקשה לרשות ערעור, הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר, לריצוי בדרך של

עמוד 1

עבודות שירות, שהושת עליו. בהחלטתי מיום 16.12.2014, הוריתי על עיכוב ביצוע העונש עד להכרעה בבקשה לרשות ערעור.

3. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות: גרימת מוות ברשלנות, לפי סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); נהיגה במהירות מופרזת, לפי תקנה 54 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה), בצירוף סעיף 38(ג) לפקודת התעבורה, [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); ונהיגה במהירות בלתי סבירה, לפי תקנה 51 לתקנות התעבורה, בצירוף עם סעיף 38(ג) לפקודת התעבורה. מכתב האישום אשר הוגש נגד המבקש עולה, כי ביום 3.8.2010, נהג המבקש ברכב מסוג "הונדה" (להלן: הרכב) בשד' מנחם בגין בחדרה, מכיוון מזרח למערב. נטען, כי משהגיע המבקש סמוך למחלף אולגה, ומערבית לו, פגע רכבו של המבקש ברכב אופניים (להלן: המנוח), שחצה את הכביש, משמאל לימין ובכיוון נסיעת הרכב, וגרם למותו.

4. בית המשפט לתעבורה בחן את הראיות שהובאו בפניו, ובכלל זאת, דו"ח בוחן שנערך על-ידי רס"מ אבי כהן; סרט וידאו המתעד את המקום בו אירעה התאונה; תמונות ממצלמת האבטחה הממוקמת בסמוך למקום האירוע; וחווות דעתם של המומחים מטעם המבקש, מר רפי וולמרק ומר יחזקאל שנאן.

ביום 20.1.2014, זיכה בית המשפט לתעבורה, את המבקש מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, בקובעו כי: "כאשר מביאים בחשבון אפשרות שהמנוח טרם השלים לחלוטין את החציה (טרם התיישר לחלוטין), את האמור בחוות דעתו של וולמרק, את החשכה, את האפשרות לסינוור, ואת העובדה כי אכן תשומת ליבו של הנהג נתונה, בדרך כלל, לדרך שלפניו (ורק לאחר מכן לרכבי אופניים המגיחים מצד שמאל), והגם שכפות המאזניים נוטות לחובתו של הנאשם [המבקש], לא ניתן לקבוע כי אשמתו הוכחה מעל לכל ספק סביר".

5. המשיבה ערערה על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה לבית המשפט המחוזי בחיפה, וביום 12.5.2014, קיבל בית המשפט המחוזי את ערעורה. בפתח דבריו, הדגיש בית המשפט המחוזי את ההלכה לפיה, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על-ידי הערכאה הדיונית, לנוכח יתרונה המובהק של הערכאה הדיונית בשמיעת העדים ובהתרשמות מהם באופן בלתי אמצעי. ואולם, כאשר הממצאים שנקבעו אינם מבוססים על התרשמותה של הערכאה הדיונית מן העדים, אלא על התרשמות מראיות חפציות, "תגדל נטייתה של ערכאת הערעור להתערב והיא תעשה כן כאשר עולה, כי הערכאה הדיונית שגתה, שגיאה מהותית, בהערכת הראיות ובמסקנותיה". תחילה, עמד בית-המשפט על השימוש שניתן לעשות בסרט הווידאו, ככלי עזר, לקביעת המיקומים בשטח, ולקביעת המהירות בה נהג המבקש. בהמשך, קבע בית-המשפט המחוזי, על יסוד הראיות האובייקטיביות, כי המבקש התרשל בנהיגתו, בכך שנהג במהירות מופרזת; לא היה ער לדרך ולמשתמשים בה; ולא בלם את רכבו בזמן המתאים.

אשר על כן, הרשיע בית המשפט המחוזי, את המבקש בגרימת מוות ברשלנות, ובנהיגה במהירות בלתי סבירה, והורה על החזרת הדין בתיק לבית משפט השלום, לצורך מתן גזר דין.

6. ביום 28.11.2014, גזר בית המשפט לתעבורה את דינו של המבקש. במסגרת גזר הדין, עמד בית המשפט לתעבורה על השיקולים לקולה ולחומרה, והחליט לקבל את הסדר הטיעון עליו הסכימו הצדדים. בהתאם לכך, הושתו על המבקש העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר, לריצוי בדרך של עבודות שירות; 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עמוד 2

המבקש, במשך שלוש שנים, עבירה של הריגה, גרימת מוות ברשלנות, נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה; 7 שנות פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה; ו-12 חודשי פסילה על תנאי, לבל יעבור המבקש, במשך 3 שנים, עבירה של גרימת מוות ברשלנות, נהיגה במהירות מעל למותר, נהיגה במהירות בלתי סבירה, או נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה.

7. בבקשה לרשות ערעור, מפנה המבקש את עיקר טענותיו כלפי האופן שבו התנהל ההליך בבית המשפט המחוזי. נטען, כי שגה בית המשפט המחוזי שעה שסירב לדחות את מועד הדיון, וזאת חרף בקשת בא-כוחו של המבקש, שכן, לטענת המבקש, החלפת המותב שישב בדיון, יום לפני שמיעת הערעור, לא אפשרה לשופטים ללמוד את החומר בדבועי. עוד נטען, כי שגה בית המשפט המחוזי כאשר בחר להתערב בממצאי מהימנות ועובדה שנקבעו על-ידי בית המשפט לתעבורה, והרשיע את המבקש.

8. הלכה ידועה היא, כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים מצומצמים, כאשר מתגלה עיוות דין כלפי המבקש, או כאשר הבקשה מעוררת סוגיה משפטית כבדת משקל או רחבת היקף (רע"פ 4645/14 פריד נ' הועדה המרחבית לתכנון ובניה "מזרח השרון" (26.11.2014); רע"פ 7600/14 לב נ' מדינת ישראל (23.11.2014); רע"פ 7290/14 בוחניק נ' מדינת ישראל (16.11.2014)). לאחר שעיינתי בבקשה שלפניי ובנספחיה, לא מצאתי כי יש בטענותיו של המבקש דבר החורג מעניינו הפרטי, ואף לא מתעורר, במקרה דנן, חשש לעיוות דין כלפי המבקש. בהתאם לכך, הבקשה לרשות ערעור איננה עומדת באמות המידה שנקבעו בפסיקה, כאמור, ודינה להידחות.

9. ככל שהבקשה נוגעת לאופן שבו התנהל ההליך בבית המשפט המחוזי, לא מצאתי כי נפל כל פגם בכך שהמותב, שנקבע מלכתחילה, הוחלף. החלפת המותב לא גרמה כל עיוות דין למבקש ולא היה בה כדי לפגוע בזכויותיו הדיוניות.

10. לגופו של עניין, אציין כי המקרה דנן, הוא אכן אחד מאותם מקרים חריגים המצדיקים את התערבותה של ערכאת הערעור בקביעת ממצאי עובדה ומהימנות, ולטעמי, לא נפלה שגגה בהחלטתו של בית המשפט המחוזי להרשיע את המבקש.

11. משלא מצאתי מקום לדון בעניינו של המבקש ב"גלגול שלישי", דין בקשת רשות הערעור להידחות.

המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר שהושת עליו, בדרך של עבודות שירות, ביום 11.2.2015, עד לשעה 10:00, בפני הממונה על עבודות השירות במחוז צפון, כשברשותו תעודת זהות ועותק מהחלטה זו.

ניתנה היום, כ"ג בטבת התשע"ה (14.1.2015).

